

Bestyrelse om en Havneudvidelse Nord paa og tillige en Overenskomst om, at Frihavns-Aktieselskabet overtager Driften af den, hvad der for begge Parter har været anset for ønskeligt. Som et af de af Landstinget valgte Medlemmer af Havnebestyrelsen har jeg med Interesse deltaget i de førte Forhandlinger, og jeg føler mig overbevist om, at denne Udvidelse af Havnen er paa-trængende nødvendig og vil i alt Fald for en Tid opfylde de Krav, der med Rette kan stilles fra Skibsfartens og Handelsstandens Side.

Maa jeg i Forbindelse med denne Sag henstille til den højtærede Minister, at der gøres noget alvorligt for at afhjælpe Mangelen af Jernbanegodsvogne, det er en gammel Klage, der Aar for Aar kommer igen, og det forekommer mig, at der ikke gøres tilstrækkeligt for at afhjælpe den.

Paa mit Partis Vegne skal jeg med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme og Vedtagelse.

Bojsen: Jeg vil varmt anbefale det foreliggende Lovforslag. Det kommer jo ikke til at koste Staten andet end den Stempelbegunstigelse, som altsaa her gives. Men jeg synes, det er glædeligt at se, at Frihavnen og Trafikken paa Frihavnen har udviklet sig saa stærkt, at vi nu trænger til en ret betydelig Udvidelse. Jeg har det Haab, at naar denne Krig er sluttet, vil der være en Chance for, at København kan blive det, den egentlig burde være paa Grund af sin Beliggenhed her ved Indgangen til Østersøen: en Stapelplads for alle de Varer, der skal forhandles i Østersøen. Under saadanne Forhold maa vi jo være betænkte paa en større Udvidelse af Københavns Havn. Jeg antager, at det, som her foreslaas, forslaar ikke, men at man en Gang vil komme til det samme Resultat, som „Børstidende“ har anbefalet, at man skal udvide Havnen mod Syd.

Imidlertid er der et Spørgsmaal, som jeg gerne vilde rette til den højtærede Handelsminister. Der staar i Præmisserne til Lovforslaget, at der er Mangel paa Plads for den Industri, der naturligt burde knyttes til Frihavnen. Jeg ser, at Pladsen har været saa mangelfuld, at man har maattet tage et Fort med, det saakaldte Kalkbrænderi-Fort. Det er jo Tanken at demolere dette og bruge Pladsen. Men jeg vil gerne spørge, hvorledes det hænger sammen med de ret betydelige Grunde, som er tilvejebragte ved Hjælp af Optyldning, al den Fyld, der er kørt bort fra

Boulevardbanen, er jo flyttet ud i den Bugt, som vistnok hedder Svanemøllebugten. Hele dette Areal, et ret betydeligt Areal — det er vist over 50 Tdr. Land —, ligger i Øjeblikket hen som en Slags Sahara. Hvad er Tanken med dette? Det ligger saa nær ved Frihavnen, at jeg synes, at der maatte kunne findes Plads til saadanne industrielle Foretagender, som der er Trang til, men maaske er der andre Planer med hele dette Areal, og det er det, jeg gerne vilde bede den højtærede Minister oplyse.

Christiansen: Maa jeg i Lighed med de foregaaende ærede Talere anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og uforandret Fremme, saa at Frihavnen kan faa den Udvidelse, den tiltrænger. Jeg havde ikke tænkt at gøre yderligere Bemærkninger til Forslaget, og den Forespørgsel, som det ærede kongevalgte Medlem (Bojsen), der sidst talte, fremsatte, var jo ogsaa stillet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder; jeg vil kun sige, at det Areal, som fyldes op derude, fyldes op i Henhold til en Overenskomst mellem Havnevæsenet, Staten og Københavns Kommune, og hvis jeg ikke husker fejl, skal Københavns Kommune betale 8—900,000 Kr. for det Landareal, som den erhverver, og som det er Meningen dels at udlægge til Villabebyggelse og dels at anvende til Anlæg af en ny Strandvej ud til Stadens Grænse. Men, som sagt, Københavns Kommune betaler for Arealet, saaledes at de Villagrunde, som fremkommer, nærmest bliver dyrere end dem, den for Tiden er i Besiddelse af ude ved Svanemøllen.

Hey: Det er mig meget kært at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme, fordi det viser, at man her har forstaaet at handle hurtigt. Det gælder om, inden andre kommer os i Forkøbet, at staa rustet til at tage de Fremtidsmuligheder op, som Forholdenes Udvikling inden kort Tid kan bringe, og det er mig kært, fordi det viser sig, at Forholdene mellem Københavns Havn og Frihavnen fremtidig vil kunne arte sig bedre end hidtil. Endelig er det glædeligt, at det, som forlanges af os, ikke gaar i Retning af Garanti for Optagelse af Laan. Der kunde ellers nok være Plads til saadanne, saavidt jeg skønner, endogsaa efter Loven af 31. Marts 1891, som bestemmer, at Staten skal paatage sig Garanti for Frihavns Laan indtil et Beløb af 8 Mill. Kr. I Øjeblikket er de Laan, vi garanterer for,